

زا اهن آ کی کفت و سح بتارم ی هاگ آدوخ

هک یاهطحل دنچ نی رد. تسای هاگ آدوخ و یهاگ آاضف رد، منک ضرع مه اوخی م نآلا هک یزیچ نآ هق ف رد؛ دینی بب مه ار اهن آ قرف و دیامرفب تشادای ار اهنیا. منکی م ضرع ار نیای عیرس، هدم نام «ساسح» نام، دهنه دی م احنار اناشراک اهنورون هک سح هجرد نیلوا! میرادگی م قرف اهنیا نیب ردقچ می دق بتک رد سح نیای. دنکی م سح؛ «ساسح مان م سح». تسای نآ زا دعب «دارالاب کرح تم» و تسای زا مادکچی ه دیناوتی من و تسای سح وحن کی اهنیا همه؛ ینطاب سخم سواح و یرهاظ سخم سواح؛ دوب مه ینعی می وگی م هک نیرتفیعض؛ تسای ندب سح نیرتفیعض، هسمال سح. دینک یچیق ار اهنیا سح نیای؛ تسای هدمآ امش تسوپ رد هک تسای ایطیحم باصعا و تسای هدام زرم رد تسرد هک نیرتنشخ اما، دنس ه سح هک ندیشچ و ندییوب و هماش و هقئاذ سح، دوش رت فیطل می مک رگا. تسای هسمال سح؛ میراد رتم هم سح ات ود. ده دی م احنار اهنورون نی مه طسوت ار شدوخ راک دراد مه نآ و رتفیرض تبسن یرتارف رایسب تیلباق هک تسای سح و درگی م تروص ندینش اب هک تسای هعماس یدعب عب رآ و عئابط عب رآ اهرعی نآ هسفن عرمل انافر» تیاور رد هک هرصاب سح و؛ دراد هقئاذ سح هب

رون؛... دشابن رون ات ینعی. دنکی م فیرضت رون اب ار هرصاب هوق ترضح، [1] «انکارا ععب رآ و مئاع د. دینی بب کاخ ملع نیای رد ام هرصاب هوق هک دنکی م مهارف ار یرتسب؛ دنکی م هدفای هاگ تسد و مد هچ مه احنآ. دراد هک یهاگ تسد و مد اب؛ دینی بی یرگی د روط خزرب ملع رد، دوری م کاخ رد هرصاب هوق نی مه. تسای ینطاب سح و یرهاظ سح روح ود هک تسای سح نیای سپ. تسای ندی

نزوس هچب یاپ هب یتقو. درادن یهاگ آدوخ اب یاهمزالم زونه هک تسای سح زا یبتارم اهنیا سح نآلا. دراد یساسح کی؛ دنک هی رگ تسین نکمم دشاب هدرکن سح رگا، دنکی م هی رگ، دینی زیم؟! دراد مه یهاگ آدوخ شدوخ هب هچب هک تسای نیاشی انعم، درک هی رگ نوچ ای آ اما. هداد م احنار راک وا هسمال دسری می یاج کی ات دی آی م ولج روط نی مه، سح و سح و سح. تسای ساسح یبتارم اهنیا. درادن یاهمزالم رد. دراد شدوخ زا یکرد کی، نم ناو نع هب و دمه فی م ار شدوخ؛ دی آی م دوخ هب و دوش می هاگ آن تشیوخ هک اهنآ هب یراک نم. دنرادگی م قرف اهنیا نیب، دنراد نهذ هفسلف و یسانش ناو رد هک مه یتاحالطصا یطافلا. دنرادگی م توافت یهاگ آدوخ اب یهاگ آن تشیوخ نیب مدی دآ لثم. مدرک هراشا طقف، مرادن نآ زا هک تسای یرتالاب هجرد یهاگ آدوخ هک تسه مه نشور و دشاب مولعم اهنآ زا دوصقم دیاب هک تسای می. دنکی م تیری دم و میراد ربخ، درذگی م نام نهذ رد هک هچ

[1] ۳۵۴ ص، صنلا، لوقع لافحت